

Just i dag är jag stark, just i dag mår jag bra. Jag är först framåt av kraftiga vindar.
Just i dag är jag stark, just i dag mår jag bra. Jag har tro på mig själv på min sida.
Det är faktiskt ganska roligt när man hör sig själv säga det. Det är också hemskt.
Det vi sa precis innan du satt på play, det säger en del om den här perioden i livet innan semester.
Du sa till mig såhär, vad sa du Hampus? Du frågade mig när är du?
-Klar mig solsidan. -Ja, så sa du och då svarade jag nästa vecka.
Och sen ska jag gå och unna mig ett rejält Excel-paket på kalanderska och ta ett riktigt hälsotest.
-Ja, det tycker jag ett riktigt unn. -Det är hemskt när det är unnet.
Det säger en del om den ångesten man har generellt, att man är oroad att man ska bli sjuk.
Man har haft det väldigt kul, man har haft det väldigt bra, men man vet att man är lite seleten.
Man sliter med förkylningar och kroppen hinner inte återhämta sig.
-Det kommer nota på det här kalanderska. -Exakt. Och då hoppas man så vid Gud snalla.
Låt mig vara frisk. För jag känner ju till det ändå, jag pratar om mina alligri och mina förkylningar och bihår.
-Ja, du har ju själv sagt. Det är ju väldigt många som har skrivit in också.
-som är på ditt lag? -Nej, som är på ditt lag.
Man vet att någon är allergisk när den hela tiden tjatar om pollen.
Ja, man vet att någon aldrig har upplevt pollen, som säger så, säger jag då.
-Är det här ditt första år som pollen? -Ja, men det här är mitt första år som bihårig inflammation och nu hosta.
Nu har jag ju fått nån ny grej. Jag kände gå på inspelningen att jag har feber och hosta igen.
Jag orkar faktiskt inte riktigt. Jag är en frisk person.
Jag är ju alltid den som alltid är jävla stålimage och liksom har stått emot det mesta.
Men nu är det som att allting är som ett flugpapper.
Att hosta min son mig i ansiktet så blir jag sjuk två dagar sedan.
-Men du brukar ju vara lite sjuk. -Nej, det brukar jag.
-Du, vet du vad, du och jag körde igång med podden efter coronan, och det var då jag började bli.
-Ofast du har ändå haft det. Nu ligger vi hemma och jag är magsjuk över det här.
-Det har jag sett lugnare. -Nej, det har skickade bilder då när du ljuger också.
För idag har jag tänkt att det är lugnt. Sen kommer det en selfie när du ligger kritvite i ansiktet och helt utslagen.
-Ja, men då har det nog varit sant. -Ja, och det har ju kommit lite titt och tätt måste jag säga.
-Ja, men inte senast. Jo, jag hade hemma och sjuka nere i skånen. -Ja.
-Var det då det kom? Men det var ju nyligen, det är ju nu.
-Jag trodde att de år jag kände så hade det ganska frenetiskt varit sjukt då.
-Nej, nu är han igång på öjken. -Ja, men det måste jag ändå få säga.
-Du är så mycket av inte umgås. No more facts to give. Jag stod på scen varje kväll.
-Då var då du och jag var tillsammans där innan det. Nej, nej, nej.
-Jag har sträckt ut lillfingret där att köra lillfingret och vad gör du då?
Då tar du hela handen och målar svart på.
-Jag måste ändå få säga sanningen. När du säger så här, du säger lite att du är som en gås, det rinner av.
Inga sjukdomar sätter på dig. Jag är sällan sjuk, det är ju inte sant.
Ska vi räkna upp sjukdagarna det här året, skulle jag nog komma upp.

-I grund och botten har vi ju en utbrändighet här, det vet du ju.
Där har vi ju, det var ju som hon mediet sa, det måste vara där Mia på kroppen är inte riktigt.
Det är slutet här.
-Ta en shot vad hon refererade till den mediet som sa, respektera Mia's gränser.
-Jag brämt, säger så här, du har ett ljus och i mitt ljus så satt jag veke på båda ända.
Jag glömde att klippa av den här själva veken.
Om du har ett ljus så ska det bara vara veke i en handen.
Men när jag stöpte mitt ljus så glömde vi fabriken och klippa av veken på andra sidan.
Så här har vi eldat på båda sidor av det här ljuset.
Så det har ju krympit till mitten och blivit en klump av stjärin där nu.
Som jag inte riktigt vet hur jag ska modellera mig.
-Så vi ska vara glad att det var huvud taget lyser, det är det du menar.
-Det är ju det här, det är ju det här jag ska komma till.
Jag är ju på en punkt i mitt liv, jag är så glad i livet.
Jag älskar att leva.
Jag tycker att jag har väldigt kul på mitt jobb.
Jag tycker om att vara med dig.
Jag tycker om att vara med min familj.
Jag har så jävla mycket att vara tacksam för.
Och ju mer tacksam man blir, desto räddare blir man ju lite för dörr om vi ska dra det så fort.
Och det är ju därför man får den här känslan.
Att istället för att gå ut och ta kross vin och fira och skjuta av en dompanjonkork
så ska man gå undan sig ett hälsopaket på Kallanderska.
Alltså XL-paketet, ta alla prover i hela världen så jag får veta att jag är på banan.
-Men det tycker alla borde göra?
-Det borde alla göra, det är väldigt konstigt att man inte gör det.
-Ja gud, men arbetsplatser har väl hälsoundersökningar som sker årligen
eller någon gång varannat år eller vad det nu är?
-Ja, jag tycker när man börjar en ny inspelning brukar man ju inte få fylla i något sånt.
Men det brukar ju vara någon hälsodekulation på engelska.
-Det händer ju inte i vårt jobb.
Jag menar om man verkligen har ett arbete där du fasta anställd
då kommer det ibland att du ska gå på hälsoundersökning.
-Jag vet inte om de har råd med det i landet.
-Nej jag har bara sett ett film för sig så jag hänvisar dit.
-Jag vet inte, jag tror inte.
Det skulle vara om det är någonting, utan det här är något som du får lösa själv.
Eller om du inte har ett problem redan och går iväg.
Men jag tror inte att jobbarna random skickar iväg sina.
-Det tänkte jag att det fanns en sådan rutin så som man gick till skolsystem
någon gång om året och skulle väga som ätas och allt vad det var.
-Och med det sagt så hälsar vi välkomna till..
-Det kommer till entrepönde.
-Här är ingen nästväld.

-Den här veckan är vi sponsrade av Claes Olsson.
-Åh, där hörde du. Det kommer från ett äldre ställe.
-Det är ljudet ja.
Vet du varför det kom så ärligt?
För att det är ordning och reda i dessa butiker.
Det är svårt, det är många butiker.
Men du får din vagn, du går i en labyrinth där du har...
Håh, här var köksmaskin.
Här var tvättkorgar och gargar.
Här var elektronik.
Här hade vi högtalare. Här hade vi barnens hörna.
Här hade vi det och sist har vi några liten gok och klarbit ifall mamma helt att ha tappat brådsokret.
Det finns så många olika saker som är så otroligt matchande med mig där inne.
Och i Kylland, samma system ska jag säga,
det har jag börjat göra som har haft en otroligt taffat och tråkig kyl.
Har ju börjat lite lägga det i...
Ja, du vet ju precis, du har varit inspekterad.
Men jag har kommit på det här knepet att lägga saker i lådor, glass, boxar och grejer och strukturera upp det här med förvaring.
Och det är att jag ser exakt vad jag har.
Jag har sparat det längre, slänger inte direkt.
Och det ser jävligt sextigt ut.
Jag får en sexy kyl.
Du blir en sexy person också för andra.
Och det är kul att visa upp kyl.
Jag blir nästan kränkt när jag strukturerat upp kylan så här och folk inte vill titta i kylan.
Men så ska vi ta en titt i kylan.
Varför då?
Det är kul titta i kylan.
Det tycker jag är bland det bästa faktiskt.
Och det är en sån styling poäng i det.
Men sen vill jag också att Claes Olsson är också en upplevelse.
Jag tycker det är som de här nöjesprogrammer på bästa sändningstid.
Det passar liksom alla.
Det är kul för alla.
Speciellt under sommaren tycker jag att det är så där har man ingenting att göra.
Det regnar.
Ska åka till Claes Olsson.
Alla blir glada.

Det är så här.
Du kan köpa grejer.
Nu kommer det här liksom life.
Men de har ju kommit på grejen
att saker och ting ser jävligt sobra och snygga ut.
Och ingen vet att du,
hon har en inredning i hela garderoben från Claes Olsson.
Nej, det är ingen som ser.
För de har gjort det med smak och stid.
Och vet vad jag ser nu?
Håll.
Vad ser han nu?
Nu ser inte ni som lyssnar här.
Men vet du vad jag upptäckte när vi sitta och pratade om det här
i mitt vardagsrum?
Vad har du?
Där har...
Nej, han...
En Claes Olsson på sig.
Det blir nästan så här.
Det här är ett ovärdighet.
Här sitter vi och pratar gott om ett företag.
Och jag sitter.
Här var det diverse olika badgrejer
till pool och sånt som vi har köpt inför sommaren.
Det har jag glömt,
men det lå här i hörnet.
På Claes Olsson.
Till och med det jag har.
Du behöver inte lägga massa pengar och onödig energi.
Du behöver inte åka runt och leta.
Här har du hela svaret på många av dina frågor.
Som detta sagt, Claes Olsson,
checka in framförallt deras matförvaring
om ni har ett rörigt kylskåp
eller känner att ni slänger snabbt
och inte har en översikt.
Skriv gärna,
om du har Tomårsbarn hemma,
som jag har,
skriv gärna på den synligaste lådan
att äta mig först.
Det är väldigt bra,
för det spar på både det ena och det andra.

Det spar på din kraft,
som att du ska gå och handla nytt.
Det spar på miljön.
Man använder upp saker på ett rekorderligt sätt.
Och vecka 34,
alltså mellan den 21 och 28,
när Gusti får allas med medlem
eller blir medlem i klubb Claes 30%
på all matförvaring.
Så gå in i din nästa Claes Olsson-butik
eller på Claes Olsson-podessie
och ta del av detta erbjudande.
Tack, Claes Olsson.
För lite mer lugn innan bort.
Jag var ju på sommarfäst igår.
Nu är det mycket sånt.
Nu är det mycket sånt, mys.
Gillar man sommarfäster?
Nej.
Nej.
Det låter mysigt.
Det är bara att du kör in i sommarfäster
med den här stjärnkolumnen jag pratar om.
Du kommer ju inte in med ett nytt ljus
som de ska tända på,
utan du är ju redan ner.
Man kommer inte in
eller till det härlig,
och öppen och supergrön.
Man kommer in och är liksom,
vill gå.
Pratar inte med mig.
Jag sätter mig här i hörnet.
Jag kan se mig med ett glas.
Men det är ändå lite fear of missing out
då får man ju säga
eftersom du ändå är ju med på fästen
men du orkar inte riktigt.
Jag tycker ju om människorna.
Men då har jag liksom redan börjat
tjäna att vi är på väg in
i den här perioden av
att vi prov smakar
varandra skri i ganska mycket.

Jag har ju lite passilskrik
och jag tycker att den här perioden
på våren sommaren,
då är det som att
då blir folk så jävla
liberala i
att vi kan liksom börja oss över
till varandras tallrikar.
Och det här vinet var gott.
Nej men ännu där
så tar den upp mitt glas och testar
sitt glas.
Dubbeldippa och så.
Ja dubbeldippa.
Det är som att det finns inga gränser
överhuvudtaget.
Utan här kan vi liksom
bita saliv över bordet.
Och mycket tapas också
är det inte det med
att man plockar
med fingrarna.
Jo, jo, jo.
Och tappenad.
Uff, tappenad.
Fy.
Eller vad heter det?
Ja, det heter tappenad.
Ja, kanapé.
Vad fan är kanapé?
Tappenad i alla fall.
Det är ju sådana här,
olivrörer och skitgois.
Ja.
Men sånt är det mycket.
Och då hamnade det också
en diskussion med
William och Linda om det här.
För att då
Linda drickar ur mitt glas.
Linda är din kom.
Det är en kompis.
Och William är också
verkligen din kompis.

Ja.
Det är två nära.
Två nära kompisar.
Två mer närmaste kompisar.
Och så vill Linda dricka.
Jag har vatten.
Det är varmt ute.
Hon dricker ur mitt vatten.
Och det blir jätteproblematiskt
för mig.
Säger du det då?
Men vet du inte, Linda,
att inte man dricker ur
hans besvatten?
Jo, men
det var det ändå att säga
jag är så jävla törstig.
Ja, men då får man ju.
Ja, men
så då blev det ju en diskussion
här.
För att det här kan vara så
transparent.
Men vilken annan person som
hänt så hade jag nog bara
visst tar du det.
Och sen så hade jag sagt
men jag är inte törstig.
Så hade jag slutat dricka
efter.
Men här kan det vara så
personligt transparent.
Så jag säger liksom att
nej, det går inte.
Varför då?
Nej, det kan inte jag dricka
sen.
Det känns liksom för...
Ska du snåra?
Ja, du blir...
Sitter med öken i munna.
Och då blir hon ju lite krängt.
Det är svårt att inte ta det
personligt.

Ja.
Alltså även om hon vet att det
är jag som är på problemet
att ta bort sin sträck.
Kan hon inte ha hållt så här
bara...
...skvät in?
Jo, men det landade.
Vi sedan landade det.
Men innan det så tog en
diskussionplats som blev
våldigt komplex med att
du själv kunde förstå.
För att du sa,
okej.
Så ingen får dricka
efter dig någonsin.
Jag fattade att jag bara...
Nej, hon bara får inte ens
ellen göra det.
Jo, men ellen får göra det.
Men okej.
Men ingen annan är bara...
Nej, hon bara får Sofia
göra det.
Så vi är med en annan bästa
vän.
Ja, men Sofia
hade nog...
Sofia!
Och så fortsatte de
och rabla upp namn.
Och bara...
Hade den fått göra det?
Hade det till det Paula
fått?
Ja, till det Paula hade
fått dricka efter.
Det hade gått.
Och så var det en massa namn.
Jag kunde liksom inte
se den röda tråden i.
Vilka som fick låg av...
Nej, du bara gick på någon

Ja.
Men det fanns ingen...
Alltså, det fanns ingen
logik i varför den personen
kan få lov
att ta sig en klunk.
Det är ju väldigt roligt
att hon sitter alltså törst
idag och blir
negad.
Och sen pågår hela
den diskussionen
om vilka som
eventuellt hade fått
dricka.
Ja.
Men hade det varit
bara ellen, hade du
varit lugnt.
Ja, den var lugnt.
Men när du börjar då
att ta in lite andra
personer random
från höger och vän...
Det är ju inte...
Det är ju klart att
det blir sättningar
i relationerna här.
Paola Margleven god,
det här har gått bra.
Sen var det lite olika
namn efter det.
Men jag kunde inte...
Och Katja,
då vet jag,
varför ingen...
Tidigare att Paola Margleven
god,
vad fan baserar du det
på?
Jag menar,
jag gillar det.
Det är ju två
oerhört trevliga fina

människor.
Trevliga människor
och väldigt hög hygienivå.
Ser du?
Vad baserar du det
på?
Alltid verkledda,
båda två.
Ja, verkledd,
hampus.
Det behöver
inte vara hygien.
Det är ungefär som
alltid lukta gott.
Har du suttit
med fotomodeller
någon gång
och lukt sett
lite grann
i håret tvättat?
Hur luktar de
ur munnen?
När de inte äter?
Har du någonsin träffat
en till dig, Paola,
så luktar lik i munnen?
Nej,
till och mark,
det hör jag inget
med till och mark.
Men att säga så här,
det är en fräsch person
för att de alltid är
verkledda.
Nej, men det var ju
mitt första argument.
Jag skulle vidare i
diskussionen.
Det fanns ju...
Akra han kan bedra sig här.
Nej,
jag vet att hygienivån
är alltid fräscha och
pigga

och snygga.

Ja,

det var absolut.

Det känns inte som att mark

går på toaletten

och inte tvättar händerna.

Och det känns inte som

att Tilde liksom

inte borstat händerna.

Hon krävs säkert händerna

tre gånger om dagen.

Det tror jag.

Jag tror att du har helt

korrekt.

Jag tror bara att det är

farligt och sen går vidare

i den,

men det kanske vi inte

behöver göra

överhuvudtaget nämlade.

Men att välklätt skulle

bli...

Ibland kan man också

komma nära

något välklätt där man också ser

att här har

sminkar med smink.

Det har han inte

tvättats av.

Frågan är om

det har tvättats

överhuvudtaget,

kön, händer, hårder.

Hårdighet.

Ja,

men det är en annan typ

av person.

Sådant säger jag

på milsavstånd.

Alltså,

det skulle jag se

även om det var

en påopekledd person

som skrev sig.

Ja,
så ser du lite den.
Den auran läser jag igen.
Nej,
men absolut,
Mark och Tilde,
de skulle nog få dricka
mitt vatten också.
Jag tror Linda.
Om du vill ha en
kompis,
en sommarfester
med tappenader och så,
men
vi kanske
går på samma tågen
någon gång
och det är tått i struppen.
Då har du en vän i mig.
Då har du en vän i mig.
Har du ingen
bacilskrikhuvudtagit eller dog det
i så fall när man får barn?
Det är det jag tänker
att man liksom,
då får man bara
abbergera sig.
Nej,
men just bacilskrik
har jag nog
aldrig haft.
Sen är jag ju
inte så att jag
är hopillar i
andras grejer.
Folk får gärna liksom
smaka på mina saker.
Jag har inte så.
Nej.
Men du
har det över.
Man skarer,
vill jag inte låna
av andra.

Nej,
jag är inte
sådant som tar för mig
av andras saker.
Sen till du har den
med lånan.
Nej,
jag tar den.
Nej,
men det gör jag inte.
Jag är inte
att fingra.
Jag tycker inte det.
Sen tycker jag ju
jag är överlagad
att fingra på andras grejer.
Men det är
inte någonting.
Om någon skulle
smaka på ditt vatten
så absolut.
Och det smaka
på vin och
alltså,
det har jag inget.
Jag är inte dum i huvudet,
men jag har inte.
Nej,
jag tror aldrig,
jag har haft det.
Så jag förstår inte
riktigt den grejen.
Och jag tyckte ju
när covid
kom,
var det jättekonstigt.
Men har något av det här
som man lärde sig under covid
med hur man ska
hålla på?
Har det satt sig kvar
i dig efter covid nu
så du håller på fortfarande med det?
Typ,

jag tar inte i handtag
längre.
Jag tar fortfarande 5-10 timmar.
Nej,
handtag tycker jag är äckligt.
Det är äckligaste
jag vet ännu.
Tågtoaletter,
det är.
För jag vet inte
vad det är som är så jävla svårt.
Överhuvudtaget
med tågorna i Sverige
finns det ju många problem.
För man kommer ju
för det första nästan aldrig fram.
Men om man ska
gå in lite närmare
så undrar vad det är
som är så jävla svårt
att pissa i en toalett
till exempel
och inte på ett golv.
Vad är det som är så jävla svårt
att inte dra en rulle
så att halva rullen
ligger på ett blött golv
där den där personen
som inte kunde pissa
i skåden
har pissat?
Skåd.
Ja,
men ibland undrar jag så här,
vad är det för jävla folk?
Vad är det?
Är vi så dumma i huvudet
i människor?
Håll snoppen
i toaletten.
Sitt ner och pissa.
Torka upp efter dig.
Skärp till dig.
Och speciellt

när du ska gå
på en toalett där
alla andra ska vara.
Är det bajs
när du har,
då tar du borsten
och tar rent.
Ja, det gör man ju.
Du har ju inte folk.
Du kom ju in
och min son har ju basilsgräck.
Och då sa jag till honom
när vi skulle åka sist
där fram och vara med mig
uppe i veckan.
Och då försökte jag ändå
säga det.
Jag mäs och fräsar, vet du.
Nej.
Kommer in.
Det stannade piss redan
innan vi hade öppnat dörren.
Du vet.
Och då är det ändå så att
vi måste ju göra det
vi ska sitta där
i tre timmar.
Men du,
jag hörde ju på andra inden.
Fan.
Hur vi torrarna börjar rinna.
Och det är ju,
alltså, och så ligger pappret i.
Varför är det blött på toalet?
Ja, det är någon som har
tvättat händer.
Nej, det känner man ju
på lukten direkt.
Det är ju någon jävel
som har fräst runt.
Jag förstår om de inte
har någon personal.
Det är väl det de har
streikat om överallt.

Att det inte finns någon
som hinner.
Men vad är det
för fel på folk
som inte kan ta rätt
efter sig?
Men blir inte det
en ondspirad också?
Alltså,
en person,
men som står upp och kissar
överlag,
så är ju jävligt svårt
att pricka rätt.
Man ska ju inte
stå upp och kissa.
Det är inte bra.
Det är ju en toalett
som står still och är
fast.
Ja, men de måste
ha spår med det mesta.
Och där byter de ibland
den här spåret,
så kan det bli en sån
att den krokiga dom
står upp.
Då blir det bara en hala
som slår in från vägg till vägg.
Då pissar de ruk.
Och småpen hänger efter
som en jävla vattenspridare
och vattnar hela stolen.
Och sen kommer
nästa person in
som kanske en som
jag skulle kunna sätta sig
ner.
Men då är toaletten
så jävla äcklig,
så då står jag upp
och då byter de spår igen.
Ja, där har du
egentligen hela problematiken

vi har på jorden.
Det är ju så.
Om inte en så gör nästa
och så gör nästa.
Och sen har du
det så i hela klimatet
och så.
Alltså, allting är ju så här.
Ja, men det är ju inte
hans.
Jag gör det heller.
Ja, men då känner jag nästa.
Nej, men då är ju toaletten
så äcklig att man vill ju
inte sätta sig.
Då tryggas man
att stå upp och det gör
alla män.
Och då blir det här
svajet.
Men då har du mig då
när jag res med min son,
då får jag ju ha
kavlar upp ärmarna.
Och så får jag ju liksom
stål sätta mig.
Och så får jag gå in
Isabella, Lövengrip,
tummer hela jävla tård
med papper om det finns något.
För oftast finns det ju
inte något papper
att torka sig på,
eller för det är också slut.
Så då får du ju ta av då
först den här äckliga
från rullen som ligger.
Där får jag ligga kvar
i pisset där så länge.
Och så får du ju börja
och tvätta där inne.
Men kan du säga till
någon som jobb?
Ja, vem ska jag säga till?

Det finns ju
inga nästan längre.
Jo.
Nej, var är de?
Det står till och med.
Du åker MTR.
Det står på MTR.
Att vi kollar till kvaliteten.
Och jag åker SE också.
Vi ska inte bara hänga
ut MTR.
Då ska jag säga
SE, toaletter, ofta värre.
Det är otroligt mycket värre.
Men MTR är ju större
så det luktar ju mindre piss
där inne i alla fall.
Men det är ju fortfarande så
att man skulle kunna
säga till dem
för att det står
att de ska
åtgärda toaletter flera gånger
under en resa.
Ja, men de två gånger,
jag har ju faktiskt,
nu ska inte jag säga att jag brukar
men två gånger har jag gjort den här
liksom,
har jag hoppat in
som tågvärde och skrubbat.
Och då har jag ju
torkat upp det mesta så att min son
har kunnat gått in då
utan att kräka samtidigt
på toaletten.
Det blir någonting,
det är ju inte bra
för oss människor,
det är ju pinsamt
och manchans vägnar
att vi beter oss så här.
Ja, visst.
Alltså det är pinsamt

som varelse,
som existerande varelse på jorden
att vi har ett sådant
här BT-end i oss.
Så någon måste stoppa pressarna
på det här.
Det var äckligaste forummet
i nätet.
Men någon måste ju sätta ner
och då är det så här,
det är också som om man har ett barn,
då måste ju jag
handgripligen gå in,
för min barn måste ju
gå på toaletten.
Men förklara du,
när du själv åker tåg
och du kommer inte
i en sån här toalett,
för då orkar du inte göra
den här städningarna tagit den.
Nej, då, då, då, ja,
jag gör ofta sådana här
shit på toaletten då.
Ja, men du gör inte resten
med hela Isabella Lövangrip-tvålen
eller så.
Nej, nej, det gör jag inte.
Men förklara,
för det är ju lätt att det blir
kör just på tågettoaletten
och att man inte...
Förklara att det inte var jag som.
Exakt, förkänner du det behovet då?
För det kan jag skjuta
på andra offentliga ställen,
för då kan man bara
försylla det.
Nej, det gör inte jag då.
Det gör inte jag,
för de som har suttit
i den magna har ju känt
pissstanken redan.
Så att varför ska jag

gå in och säga
att det inte var jag, liksom?
Det ska jag säga, ja,
det var inte jag som pissar
på gård, det ligger bara.
Däremot om pappret är slut,
så säger jag.
Jag kan säga så här,
du är äckligt där inne
och pappret är slut.
Ja, det kan du säga.
Men...
Jag menar att de skulle
tro att det var jag.
Nej.
Vad har du ätit?
Nej, nej, nej.
Du har ju läppt upp den.
Nu tänker jag på,
också det här med de här toaletten
att om du inte får till det här så
kan ju någon trycka
trycka upp den här dörren.
Det är man ju så nervös för på tåg.
Åh, fruktansvärt.
Elektroniska lås på toaletten,
det litar man inte riktigt på.
Nej, det gör man inte.
Och just när det är den här,
liksom, det finns ju,
jag vet inte vad det är,
men det finns ju två toaletten,
det finns ju en som är snedsörs
som sitter i en gång.
Ja.
Där det verkligen är så här,
där du också har sikt den upp
till den här lite mysiga specialvagnen,
där bara några får sitta
scenen som man kan kalla det för.
Så där får du upp den,
du vet, när du sitter
och krånglar det inne.
Då har du,

gärna också om du sitter
och hukar över för att du inte
kan sitta ner.
Då har du ju,
då har du ju verkligen fri
insyn i.
Men man skulle nästan,
helst,
jag blir som mest trygg med hasp.
Hasp, ja.
Nu har vi en hasp.
Nu har vi en hasp.
Emil!
Det här låsen var vridigt också,
för då är det alltid olika
om det syns rödfärg
eller grödfärg
innåt,
så det blir alltid osäkert
att sitta där.
Då får man krångla på sig byxna
och bara ricka lite hantaget.
Exakt.
Men då signalerar man också
att här sitter jag och bajsar nu,
för jag vet inte att någon kommer in.
Men det är ändå värst med knappen.
Knappen är för att lita på en knapp.
Nej.
Och tänk,
A i har mer eget liv
och kan styra,
jävlar,
när den läser i buss,
och den bestämmer.
Hur fan om den läser i buss, ja.
Hur fan?
Och den behöver väl aldrig
gå på toaletten,
så den kan ju bussalas.
Den har väl inte de behovet?
Nej, nej, nej.
Jag gick på en toalett
som hade de här båsen,

du vet,
där det är öppet ner och uppe.
Alltså det är ju nog den värsta,
det är den nästan tågtålet,
där man får ändå slut ett rum,
liksom egen,
eget bäst.
Eget bäst.
Det är ju så avslöjande,
det är så avslöjande
med däs fötter.
Ja.
Ja, den sitter Majin och jag.
Ja, Gud vad hon sitter och mänger.
Och man ser vem skor det är,
liksom,
hur man har dratt ner byxor.
Vad för dem har jag gjort så?
Man kan nästan se underkläderna,
ibland i byxorna,
eller något mer.
Det är sådana här
strumpyxa-färg-ambörs
som ligger här nere,
med en trosa i.
Det är så jävla förnerande.
Eller du,
med en trosa och en binda i,
vad helst.
Och så ett par loafers.
Nej,
då kom jag in på toa och så,
med sådana här bås,
alla var stängda,
men det verkar inte vara någon där.
Tror det jag,
för jag skulle bara ge det ett fettare händerna.
Och när jag står och ett fettare händerna,
så flyger en sådan dörr upp,
med en kvinna,
som nästan trillar ut.
Vem åt slutat, liksom.
Som då, när jag har kommit in,
för hon sitter nu och gör nummer två,

och har lite ont i magen,
och har satt upp fötterna på dörren,
för att det inte synas.
Men då har låset gått upp,
så dörr det bara, pjuu!
Du vet, farten är ju om man lutar,
så också så,
hon trillar ju ut.
Gud, jag orkar inte utan byxor.
Med byxorna neddragna,
liksom byxorna på,
här nere,
så hon sitter ju fast också,
så hon fick hunglas upp jämfota igen.
Och backa.
Vad sa du då?
När vi har blivit livet,
för det är hon också gör,
när hon trillar ut.
Och så är du en man och hon,
det är väldigt många olika lager av detta.
Jag skrämde ju jälv också,
för det är hon också gör,
när hon kommer ut och är så här,
ooooh!
Så det var liksom,
garressell.
Så det var ju livet,
det var bara, oooooh!
Så gick jag ut.
Åh herregud!
Ja men det här är ju,
det här är ju sånt här
som hon ändå måste njuta
av lite senare i sitt liv,
när hon har fått lite perspektiv.
Det är ljudet, oooooh!
Det är ihop med,
att man vet att hela röven,
alltså den,
den farten också,
att hon kanske också
har tatt i lite,
och tyckte att det var lite gott

att ha fötterna där.
Åh herregud, så dumt!
Man vill så gärna inte blöta,
det är inte då en ansats
att jag sitter på sånt här hållet,
och nu kommer någon att ta upp fötterna,
för man vill så gärna
inte göra väsen av sig.
Men du, apropå den här
vi ändå är inne på det,
så har jag en sån också.
Den här vet jag inte egentligen,
om man ska berätta en podd,
för den här är så grotesk.
Men den är också så rolig,
så det är ju det här,
när det är hemskast,
det måste bli det roligaste.
Ja.
När min då,
ja och helig,
och jag vet inte vad det var.
Det var så brottom,
och vi var på väg någonstans,
det var väl säkert om man skulle till fjällen,
som vanligt eller något sånt här,
du vet.
Och så ska det krav,
vi ska in och kissa,
och så har man småbarn med sig,
och in på toalett,
på någon sån här mak,
om det var Stato,
eller Prima,
eller vad fan det var.
Och vi går in,
och jag är stressad,
och liksom,
jag vet inte om jag hade Lilo,
om Lilo var fötta,
och var på toaletten,
helig pissar,
och jag står,
och så har jag,

hade jag mänst då,
ska jag byta tampong?
Ja.
Och du vet, då är det så här,
du vet hur det är,
när alla ska till fjällen,
det är så jävla mycket folk
på de här makarna.
Ja, gud.
Och vi var så,
helig höll väl på,
kissa ner sig,
och det vet vi,
och så står vi och är stressad,
och så ska vi,
har vi stått i kör länge,
och så är vi där inne,
och så går vi på toa,
samtidigt,
som man gör med sina barn,
och så jag ska snabbt bara dra,
fast den här nu.
Och jag hade också bara
att filmas solsidan,
för jag var ju också
en offentlig person,
som hade stått i den här kön,
du vet,
ja, ja, ja,
det är roligt,
jag är Obi Sundberg,
jag är Anders Nolja,
jag känner egentligen
en jävla grej karaktär,
och så äntligen var det våran tur,
och så var hon så kissnadig.
Så jag snabbt bara,
bitar tampong,
men så hon sitter och kissar,
fort så,
drar ner byxorna,
dörren är där,
så jag vänder ju upp röven,
så då,

för det är en ganska rimlig farligt,
vänder du upp,
bitar,
röven mot dörren.
Röven mot dörren,
totalt,
ner med byxorna,
jävlar,
vad var det,
bitar tampong,
så här då,
för jag kan ju inte ställa mig i kö.
Vi var ju tvungna
att gå in samtidigt,
vi var ju stått i tio minuter,
och ungen håller på
att pissa ner sig,
ska jag då
låta henne kissa
och sen ställa mig om i kö
för att få byta
min jävla tampong,
nej,
här gör vi saker,
blunda kissa,
nu kör morsan här,
och så inna ut
med den där,
och så tvättar händerna,
då har jag grömt
alltså,
och vresar,
du vet,
man får göra,
då har jag grömt och låt,
då öppnar det typen,
du vet,
alltså en kille på typ
16-17 år.
Och gud,
också den,
ja.
Jag känner ju,
hur fruktansvärt det här

måste se ut.
Alltså,
det här är ju liksom
ett bergatroll,
med en röv
som är så i fokus,
och mina
benisär,
och finger.
Hade du också huvudet
emellan bedan,
så att du såg.
Nej, nästan,
nästan så,
för jag håller ju på
med det här viktiga,
och får den där på rätt ställe,
när han öppnar,
och jag väntar.
Röven är fortfarande vän mot han.
Jag vände mig också om,
så han kan se,
det är hon i solsidan,
jag såg att han såg det,
för han hade ju stått i kön.
Vad sa du då?
Jag sa ingenting,
inte sett.
Nej,
nej,
jag blev som här
Tamna-sinania,
jag blev helt försternad.
Alltså,
jag bara blev så,
och jag vet inte om
det var Helis som stängde dörren,
eller om jag...
När han stängde inte dörren.
Nej, det var nog
han som stängde,
och då jag fick låsa,
och bara Helo jag.
Snacka,

walk of shame,
och gå ut där fram.
Nej,
det här var en upplevelse.
Det var typ så här,
nu åker vi från den här macken,
och sen raderar vi det här minnet,
och jag ber till Gud
att den här pojken
inte fick något trauma.
Men det var ett möte
som jag inte önskar
min värsta fiende.
Vi är alltså fortsatt
sponsorade av Lancom,
och deras hudvårdsserie.
Renegi,
som bland annat består av
Renegi-HCF,
Triple Serum,
och Renegi-HPN300,
Peptide Cream,
som tillsammans då skapar
en hudvårdsrutin med
en rejäl anti-aging-effekt.
Yes!
Det är riktigt superduo,
och krämen ger synlig resultat,
efter bara en vecka,
kan du tänka.
Och kanske det bästa av allt.
Nu har du som lyssnar
möjligheten
att testa den här rutin
under tre dagar,
genom att beställa hem prover
via länken i avsnittbeskrivningen.
Så gå in på länken
och testa detta själv, helt enkelt.
Och det är ju lite så
att man måste ju prova,
för att alla har ju olika
hudtyper
och responder ju på olika sätt.

Och jag har ju provat ganska mycket
genom jobbet,
och rätt var det är
så hittar man rätt.
En del produkter
funkar inte alls
men andra gör
små underverk.
Så jag tycker du ska klicka hem
och testa i tre dagar nu.
Kanske kommer du tycka
lika mycket
om de här produkterna
som vi gör.
Tack, Lancôme!
Den här veckan har jag gjort så här
lite som vi har pratat om
när man...
Jag har ju filmat
i solsidan nu
så jag bor ju på hotell uppe.
Och nu kände jag att
nu är jag ju här hela veckan
så att den här veckan
har ju min familj varit här.
Alla barn har varit här i omgångar.
Oj!
Så det blir väl väldigt roligt
för det tar ju aldrig slut.
Så först så kommer ju då
Alfred upp.
Så är det så
han kommer med en väldigt stor väska.
Och jag bara,
vad fan,
hur många dagar har du tänkt
att stanna?
Det är roligt,
men ja,
då har han tatt med ett playstation.
Han har packat ner ett playstation
och också en grendosa.
Så när vi satt på tåget,
och det här tycker jag var roligt,

det här blir ju tabita faktiskt,
när vi satt på tåget,
så var det ja,
en kvinna satt på det.
Men vi fick ju inte,
vi fick ju inte liksom elen
och räckta till.
Nej.
Och då sa jag,
då vände jag mig om,
Alfred,
tar du fram grendosa?
Hon måste tycka att jag var roligt,
för det var ju verkligen så här,
jag tar fram den här,
en sån här vit,
ful grendosa
från Claes Olsson, vet du.
Vänta lite,
ska du se vad jag har med mig?
Ja.
Och då hade jag inte,
då visste ju inte,
hon visste ju inte att
han hade packat ner playstation
och tatt med det här till hot
för att han skulle ha det på hotellet.
Nej.
Hon trodde ju att vi reste
typ med grendoser.
Har det möjligt redan
att få beläggningsladdor.
Nu ska jag strömmen,
nu ska det ha räckt i all det här.
Lördkolv och...
Jag vet hur tråkigt det är,
jag vet att de har ju bara
ett jävla kontakt,
vi har ju tagit i chatt.
Nu så pluggade vi,
så vi pluggade i den här jävla
grendosa,
och så satte vi den i mitt.
Och sen så stoppade jag alla i,

du vet.
I den här,
det var ju avsmart.
Det var ju verkligen lite så här,
jag förstår,
jag måste ha tyckt att vi var
en rolig familj.
Och sen kom Alfred upp,
och så är ju rummen,
du vet ju det,
liksom det var ju
våldigt mycket ordning och reda,
och jag är ju...
Jag sa ju redan att jag måste
ha pedantisk ordning
på mitt rum.
Speciellt när jag är
på ett hotellrum en vecka,
då vill jag ha lite.
Vissa människor packar ju
inte upp ur sin vaska,
till exempel,
utan det ligger ju kvar i vaskan,
och så röjer man lite där och så.
Jag packar ju upp,
då här har vi t-skjötarna,
strumpet, rosor.
Men vad lägger du?
Hänger du in i garderoben också?
Nej, det gör jag inte.
Däremot så...
Och det jag tyckte ju,
det kommer vi till sen,
för att ni går så...
Jag fick ju tvätta upp sen,
för sen kom ju min lilla sån
och var ju med också.
Och han fick ju lite
fläcka på tröjerna,
och så hade ju inte jag
tagit med så mycket
som jag hade behövt,
för han stannade en dag extra.
Han ville inte åka hem.

Han ville stanna en dag till.
Så då fick jag ju börja
tvätta upp,
vet du.
Och jag bor ju ändå
på ett ganska fint hotell.
Och det här är ju skillnaden
mellan mig och min man,
till exempel.
Min man skulle aldrig
någonsin hänga ut
blöta kläder
på liksom den här
solskyddet, utanför
fönstret.
För då skulle han känna,
nej, vad är detta?
Det här är just fem skä.
Det börjar...
Får man göra det ens?
Om de går förbi...
Min man skulle hävda det aldrig.
Han ser ju till att
vi alla har samma färg
på handduken och så,
när vi kommer till...
Han har lite ordning på familjen.
Jag är mer så, ja.
Spelar ingen roll.
Du har barbi,
och där har vi någon...
Sådana här...
häst med horn och...
Ja, ja, det är färglatt.
Det gör ingenting.
Nej.
Och jag är också så.
Men vad ska ni ha ut kläderna?
Fy fan.
Då tänker jag ju så här.
Jag bor på ett fem skär.
Nu får...
Det är väl klart jag får
tvätta upp mina...

Jag hänger väl ut,
vad fan jag vill,
på mitt fönster.
Om jag har betalt för
fem skärnare.
Så tänker jag.
Medans...
Min man då,
eller du skulle tänka,
så gör man inte på ett
fem skärnet hotell.
Förstår du?
Nej, men fick du...
Vi är ut av någon som...
Ja.
Jobbat på tälst ser jag att här har någon
hängt ut nu.
Troser och lite...
Ja, men vänta...
Tillköters och grejer från fasaden.
Jo, men vänta lite grann.
Det var inte bara så.
Sådana här,
utan de har ju lite utserveringar
av sådant här också.
Ja, ja, ja.
Så jag hänger ut,
då ska vi se.
Då hade jag hängt ut.
Då hade jag tvättat upp en huddi.
Ett par hårt.
Och ett par badbyxor.
För att det hade jag tagit med
för att vi skulle bada.
Nu gjorde vi inte det,
men då tog min son på sig dem
och badade mig i badkarret.
Och då skrev manus.
Så hade han lite stek där inne.
Min tioåring alltså.
Ja, förstod det.
Nu känner jag att jag hjudit alldeles
för mycket på mig själv när jag bad.
Nu tar vi det.

Min minsta son var tio år.
Han bodde med mig.
Alfred med Playstationet och
Gremdosa.
Han är 23.
Han bodde i eget rum.
Det var alltså inte han
som badade i badbyxor
i mitt rum,
utan han bad där.
Och här var jag med min tioåring.
Och han badade i badbyxorna
när jag skrev badus.
Och sen så hängde vi upp då.
Då tvättade jag upp huddin,
shortsorna och badbyxor.
Och så hängde jag det
på det här, vad heter det?
Solskyddet som finns på mitt hotell.
Det var ingen vinderhampus.
Det var ingen far överhuvudtaget.
Det droppade i för sig ner lite,
men det var ingen badbyxor.
På dem som satt på utseende?
Nej.
Jag såg dropparna komma
och jag hade vritt ur och så.
Första torken hade skett i badrummet.
Så det var inte så att det droppade
ner på någon annan person.
Det var snyggt och stidigt
och klart utifrån att man såg att
det här hänger lite grann.
Det var bara det,
att sen på eftermiddagen,
automatik så åker det här
Solskyddet upp.
Så då fladdrar jag huddin i väg,
på backen.
Hur tvättar du kläder
på tället?
Då gör man så här,
förstår du hampus?
Då sköljer man upp.

Man kan välja två varianter.
Det stora kläder man ska tvätta,
då tar man hela badkarret.
Alltså tar så hett vatten
som möjligt i badkarret.
Och då kan du få till den här
riktigt gamla dagsat väten.
Nästan med skrubbräda.
Det här sitter du och gör på ett hotell?
Nej, men nu hade jag bara barnkläder.
Så då tog jag ju handfatet.
Hett vatten.
Nere och så tar jag duschampor
om jag inte har någon...
Alltså, jag har ju ett vett med den.
Fläckar tar du lilla tvålen,
den tvålen man aldrig använder,
annars man inte ens förstår
varför hotell har den lilla,
runda, vita tvålen.
Skrubbar på fläcken,
viker ihop, tröje och tyget.
Skrubbar tyget mot varann.
Tittar. Ja, det var fläcken borta.
Sen, ner med skiten i handfatet.
På med det hetaste vattnet du kan.
Pumpa upp.
Jag vet inte vad det är för tvåle de har på det här hotell.
Det är någon här brown eller vad fan den heter.
Pumpa upp.
Ner med det så det luktar gott.
Och så börjar du skölja.
Vrida ur, skölja igen.
Vrida ur.
Sen hänger upp skiten.
Nej, det är ju tårt.
Men du också har blivit egna.
Men din man fick ju aldrig veta.
Nu hoppas jag att han inte...
Men hanna har ju inte vetat
vilket var vi har gick här.
Nej, nej.
Vi har gjort det.
Och att det här hotellrummet har getts signaler

på hela söder.
I den här rummet så tvättar vi.
Jag hänger ut kläderna i andra rum
och så spelar vi PlayStation.
Ja, och det skulle jag säga då.
Då kom jag in,
för då har jag ju min ordning.
Så kom jag in till Alfred.
Då har han varit...
Han har alltså varit på rummet i 20 minuter.
Jag har aldrig sett något liknande.
Det är näsprej.
Det är snusdåser.
Det är kläder.
Det är grendåser.
Och det är PlayStation.
Och han hade...
Håja, bara en liten väst.
Hur kan man stöka till på ett sånt sätt
på 20 minuter?
Och så gardinerna födda.
Och så hade han ju en kompis,
Kaspar.
Jag älskar Kaspar.
Det var så roligt,
för att hans tåg hade brunnit
på tal om tåg
som aldrig kommer fram.
Då hade en av tågbrunnen
som han skulle med.
Så plötsligt stod ju han där
vid hotellet.
Då fick jag gå ner till resektionen
och säga, ja, hörde ni.
Nu är det ju...
Min son har ju kommit...
Nu har han kommit hans kompis också.
Det var ju som en fars,
som Stefan och Christa.
Det sprang ju folk i alla dörrar.
I alla dörrarna.
Ja, det kommer en man till här nu.
Och jag vet ju inte om de förstod
att de tänkte vara jävla karar

som springer här i olika åldrar.
Så då kom ju Kaspar in också.
Så jag öppnar dörren där.
Då är Kaspar där och Alfred.
Och ligger som att du vet...
Jag vet inte ens hur.
Kan man få en säng
och se så stökig ut?
Ligger?
Ligger ju inte i sängen på ett normalt sätt.
Allt är stökigt överkast, tecken.
Ja, men jag fattar inte.
Ja, men där bor man ju in sig.
Ja, men hur kan...
Det är ju ett annat sätt, liksom.
Ja, det är hans sätt.
Ja.
Där har du han.
Då kan du titta i det här dockskopet.
Ja, gör så.
Och vad gör han?
Jo, han skapar också.
På 20 minuter har han lyckats skapa
sitt eget rum.
Sitt eget mys.
Ja, sitt eget mys.
Med playstation och grendås.
Ser han det där...
Det du ser, ser han det så?
Eller ser han det mer som att han har bara gjort det hem?
Nej, han ser det inte.
Nej.
Inte ens.
Nej, det var ju lika något när han bodde hemma.
Men det tittar in i det också.
Och då tänker man såhär,
är alla de här människorna mina?
Har de kommit ur min?
Har de legat ur min mag?
Och blivit så här olika?
Och det är inte några värderingar,
för man kan ju lika gärna då
ja, som tvättar och håller på,
och Alfred.

Och sen kommer Helie då.
Perfekt hårdnister.
Ja.
Hon är här nu.
Då hon är över Alfreds rum sen?
Nej, jag var tvungen att säga,
nej, nu behöver inte vi...
Helie sover hos mig.
Alfred, ja, vi kan inte...
Jag kan inte sova i sådan en spelhårda.
Så han och jag...
Vi får ha upp två rum, så är det bara.
Men Helie och Lilo kan jag ju sova med.
Ja.
För vi sover ju liksom...
Vi sover ju på varsin sida,
och sängen är hel.
Ja.
Haltefri.
Det är rent, ja.
Men Alfred, där ligger man ju på en grendosa
och sover, och sen har man en näsprej
i halsen och en snusdosa under öven.
Och en snus som inte har lagt i locket.
Ja.
Of!
Of!
Nu är du inne på ett område.
Ska du lyfta på det, dock?
Ja, sällan.
Har du slutat snusan, förresten?
Nej, men du ser vad dosan ligger här.
Ja, nu ska jag säga till er.
Nu byter vi här samtalsen.
Ja, jag ska bara avrunda det här.
Men i alla fall, då tänkte jag sig...
Där har du liksom...
Här står jag, och här är mina tre barn.
Och nu har jag tittat in...
Det var väldigt spännande här psykologiskt, liksom,
och sett både deras svagheter och styrker.
Och jag vill inte säga att någonting är fel eller rätt.
Men jag har sett de här olikheterna då,
bland de här barnen.

Och nu i natt så ska jag sova då med min dotter.
Så ska vi se, så ska jag få titta in i det dockskapet,
vad som kommer att hända här nu.
Men snus!
Nu vore det, men jag har inte det du sa.
Nej.
Vad är det med dessa snusar?
Vad är det med...
Varför skapar man ens en lucka där uppe?
Där det ska läggas gamla snus?
Du som har basilsgräck.
Jag tycker det är genialiskt.
Fan, vad äckligt.
Nej, för det är väldigt få män som ser till
att bara lägga lagom mycket i den luckan.
Utan rätt vad det är, så är luckan så jävla full
så ser man om på ett möte.
Och det kan vara tjejer också.
Trycker sig att det buffrar ut som en sockerdricka
för att de ska få ner de här där i.
Här vill jag dock säga nu att jag upplever
att män generellt sett har en bättre rutin
på sitt snusande och snusdorsearna än vad kvinnor har.
Det ska jag inte lägga mig, det kan det mycket mer vara.
Alla mina tjejkompisar och snusar
har ett fruktansvärt dåligt beteende med sin snus.
De kan lägga den, ta ut den i munnen, lägga den på locket,
lägga den på här.
Jag hittar snus för fan i sängen på köksbordet
bakom tvålpumpen.
I sängen är ju såhär,
pratar inte med mig om mänsfläckan och mer.
Det kan jag ta dem.
När snusar ska sitta och stämpla lakan
och liksom, nej, nej, det är så äckligt.
Men det är ofta tjejer, vill jag säga.
Det är det som slarvisar.
Jag och de killar jag känns som snusar,
har det här locket, lägger därin när man är klar,
tömmer locket och då tjejerna,
går ut med överfullt lock, lägger brevid
utan på att övra.
Det är så jävla, jävla äckligt.
Jag har aldrig levt med en kvinna,

så jag vet inte om när kvinnorna har gjort snus
på läckare sängen, men jag har haft den.
Jag trodde bara det var Ellensen,
när jag träffade en tjejkompisar och satt på middagar,
att nu tar du ut snusen och du lägger den bara på bordet.
Det har jag nog sett bland både män och kvinnor.
Jag har inte sett män som lägger snusar på bordet.
Nej, det har jag inte.
Men däremot har jag faktiskt sett kvinnor.
De är helt fria i det här.
Är det det att de inte fått vara fria i andra grejer,
tänker jag, och som tar sig uttryck i snusen?
För att den åker ut och inser att det är någonting allmän,
att vi alla ska vara med i den här snusen.
Och så plötsligt ser man den här snusen i fingret.
Och så läggs den ner som att den är en äppelsgrött.
Och jag måste ändå säga att det är väl väldigt stor skillnad
på en äppelsgrött och en snus.
Nej, jag tycker nog lite...
Nej, men en äppelsgrött är ändå en frukt.
Det är någonting organiskt.
Det är någonting som kommer från naturen.
Det är en frukt.
Det är något vackert från början.
En snus är ful från tillverkningsstarten.
Den innehåller skit.
Den skadar en hälsa.
Den har legat i munnen och gassat och är brun oftast.
Men att tjejer gör så har jag sett
och de kan ligga på kaffe,
kan ligga på en sån här, på en telefon,
på ett bord.
Ja, i tallrikarna man har ätit upp,
i glas,
alltså det är fan överallt...
Och sen kan jag säga att jag tar den här lite stund till.
Ja, jag vet.
Är det inte så enkelt som att det du tar ut,
det stoppar du inte in igen,
utan det slänger vi bort.
Vi lägger inte det i väntan på att det ska åka in en gång till.
Kan det vara det?
Tuggemi upplever inte alls samma kultur,
för det är man inte så att man lägger på ett köksbord

eller där och där,
för att det kanske klippar fast.
Och det är ju ändå nästan...
Ja, det är inte fräsch det här,
men det är nästan fräschare att titta på
ett tuggemi än på en snus.
Jo men jag menar att då har man det beteendet
att nu ta in ett tuggemi i munnen,
eller lite samma saker har den stund,
sen så tar han de där på något sätt slänger.
Men jag tror...
Nu kommer jag in,
nu blir jag lite frojd,
eller djung, eller någon annan snurrig gubbe
som blandar ihop både allt möjligt,
men jag tänker,
kan det vara lite så
med snusen,
som med kaffet,
som med cigaretten,
att det är ju våran snuttefilt,
och ibland så snuttar vi lite för mycket.
Vi ska där,
och det som amning,
det ska sugas,
det blir liksom...
Man hinner inte äta klart.
Man skyndar sig,
och heller upp en skvett.
Man tänker,
jag tar lite,
jag har jämt två lite kickar snusen,
jag stoppar ut,
så tar jag resten sen.
Att det blir...
Jag snuttar lite,
och så ut med den igen.
Och så snuttar det lite,
och då blir snusen en symbol för att
jag har inte snuttat riktigt färdigt.
Om fem minuter så ska jag snutta lite till på den,
för den där är inte färdigsnuttad,
den där jäken.
Kan det vara så?

Ja, absolut.
Och när den ligger där då,
Då blir det också en slags tröst,
för man ser den där lille snutten där,
och snart vet man att jag ska få ta lite till.
Men om man skulle stoppa bort den,
kan man till och med ta en paus i maten.
Nu tar vi snuspaus.
Precis.
Snusar lite, fortsätter veta.
Det var som när man var liten,
och hade bada, så sprang man upp,
och så drog man ner tröjan på morsan,
så tog man några sug igen.
Fy fan, verkligen.
Nej, det är skoja,
men det var många som man kan ju hamma
i länge, om man vill.
När man slutar med napp,
då går man till sådant napträd,
eller typ Lisebergskanin,
men man ger sig några napper.
Ska vi testa där med mina snustor,
så kommer man med stocka,
och lämnar över till Lisebergskanina.
Ta dem, jag ska sluta!
Kan vi ha någon annan?
Liseberg,
vem skulle man kunna lägga?
Vem skulle man kunna gå till?
Någon trygg person?
Är det inte dom man går till?
Jo, det är dom.
Det är en napträd.
Det är helig, eller slängdes i napp där.
Det kanske skulle ha en sorgital.
Och gå med alla snustor.
Jag undrar om Lisebergskaninen.
Finns det någon annan
man skulle kunna utnämna
så man kan gå med allt
sånt här skit till?
Ja, vem skulle det vara då?
Jag vet inte.

Någon trygg person som inte...
LifeGV.
Ja, men han...
Han snusar ju glädjevärt.
Han sparar dem då,
och återanvänder dem.
Marklevergod eller till repowler?
Ja, där har du, tror jag.
Det är paret.
Kan du lämna...
Där har vi knutit...
Där har du,
för där är de frärsaste.
Då är det som att
då elimineras allting som har varit.
Ja, stamt.
Det är som att det är
frätts upp till ingenting.
Och så börjar det från noll.
Det är sant.
Det här ska jag kanske...
Innan sommaren,
så kanske jag ska ha ringt Mark
och åkt och lämnat min snusdose
på hans office.
Ja, men då vet vi...
Ja, då vet vi att
då är det till repowler Marklevergod.
De kan man dela vatten fraska med
och känner man att
man ska sluta med snus.
Ett beroende.
Då kan man gå
och lämna in.
Nu har inte de själva osatt
på det här,
men vi har ju...
Vi kan ju...
Se om vi kan få någon kontakt med.
Ja, det kan vi säkert åna.
Ja.
Men då lägger man i alla fall
sina snusdoser,
samlar upp dem

i liksom in på påsar
och så går man dit med dem.
Det är superenkelt.
Jättebra.
Och är det någonting
ni vill säga, så kan man
hojta på skäringenäsvål
på Instagram.
Det kan man göra
och sen ska ni inte glömma bort
men ständer finns platser
att säkra upp nu
inför våran
höstturner just i dag
mår vi bra.
Den här lilla arena
svängen vi ska på.
Är det hör?
Yes.
Och det går man också in
på skäringenäsvål.se.
Där kan man hitta
alla datum,
alla platser,
alla biljetter.
Det vill man inte missa.
Nej, för fan.
Puss och kram, glånare.
Puss, puss.
Hej.
Just i dag är jag stark.
Just i dag mår jag bra.
Jag först fram och tak
kraftiga vindar.
Just i dag är jag stark.
Just i dag mår jag bra.
Jag har tro på mig själv
och vill säga.